

A) Mishna

- 1) In what way is the opening scenario of this mishna similar to what we found in the first case mentioned in the previous mishna and in what way is it similar to what we found in the second case of the previous mishna?
- 2) Given the similarity to the previous mishna, how might we explain why this opening scenario of the mishna needed to be stated at all?
- 3) Would רבי יהודה agree to the ruling found in this mishna for the opening scenario?
- 4) Is the case of המצניע את הקוץ ואת הזכוכית more similar to the first or the second case in the previous mishna?
- 5) Where and in which רשות do you think that the person ואת הזכוכית ואת הקוץ would be?
- 6) How would we classify the case of המצניע את הקוץ ואת הזכוכית in terms of the conceptual categories set up by the Torah (The answer to this question is more than just the name of the אב (נזיקין)?
- 7) Concerning בקוצים הגודר את גדרו, where do you think the גדר is and where do you think the קוצים are?
- 8) Concerning the גדר שנפל – in light of the previous mishna, do you think that רבי יהודה would agree with the ruling that we find here?
- 9) Looking at the three cases in the second part of the mishna, which one appears to be the odd man out?
- 10) In light of the Tosephta that we saw in the context of the previous mishna, do you think that רבי יהודה would agree with this last ruling in the mishna?
- 11) According to the Tosephta, what would be the ruling of רבי יהודה in the case of המצניע את הקוץ ואת הזכוכית?

B) Babylonian Talmud, Tractate Baba Kama page 30a, with Rashi there, and Rashi on the previous page

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף ל עמוד א

המצניע את הקוץ [וכו']. א"ר יוחנן: לא שנו אלא מפריח, אבל מצמצם לא. מ"ט פטור? אמר רב אחא בריה דרב איקא: לפי שאין דרכן של בני אדם להתחכך בכתלים. ת"ר: המצניע קוצותיו וזכוכיותיו לתוך כותל של חבירו, ובא בעל כותל וסתר כותלו, ונפל לרה"ר והזיקו - חייב המצניע. א"ר יוחנן: לא שנו אלא בכותל רעוע, אבל בכותל בריא - המצניע פטור, וחייב בעל הכותל. אמר רבינא, זאת אומרת: המכסה בורו בדליו של חבירו, ובא בעל דלי ונטל דליו - חייב בעל הבור. פשיטא! מהו דתימא, התם הוא דלא הוי ידע ליה דלודעיה, אבל הכא דידיע ליה הוה ליה לאודועיה, קמ"ל. ת"ר: חסידים הראשונים היו מצניעים קוצותיהם וזכוכיותיהם בתוך שדותיהן ומעמיקים להן ג' טפחים, כדי שלא יעכב המחרישה. רב ששת שדי להו בנורא. רבא שדי להו בדגלת. אמר רב יהודה: האי מאן דבעי למהוי חסידא, לקיים מילי דנזיקין; רבא אמר: מילי דאבות; ואמרי לה: מילי דברכות.

רש"י מסכת בבא קמא דף כט עמוד ב

המצניע את הקוץ ואת הזכוכית - ברה"ר.

והגודר גדרו בקוצים - שעשה גדר של קוצים דסתם גדר של אבנים הוא דכתיב וגדר אבניו נהרסה (משלי כד).

וגדר - אבנים שנפל לרה"ר כו'.

לא שנו - דגודר בקוצים חייב.

אלא במפריח - ראש קוצותיה ברה"ר דה"ל בור ברה"ר.

אבל צמצמן - לתוך שלו דה"ל בור ברשותו ...

להתחכך בכתלים - וזה שנתחכך והוזק משונה הוא ומפריח היינו טעמא דחייב שהרי ממונו הוא ולא הפקירן והפריחין למקום מהלך בני אדם.

רש"י מסכת בבא קמא דף ל עמוד א

בכותל רעוע - דה"ל למצניע לאסוקי אדעתיה שכותל זה עומד לסותרו.

וחייב בעל הכותל - דה"ל לאצנעינהו.

בדליו של חבירו - כסוי בור של חבירו.

חייב בעל הבור - כדמרין במצניע קוצותיו דהיינו בור בכותל רעוע של חבירו וסתר זה את כותלו

דחייב המצניע והכא נמי איבעי ליה לאסוקי אדעתיה שזה יטול את דליו.

C) Beit haBechera by Rabanu Menachem haMeiri, Tractate Baba Kama page 29b

בית הבחירה לרבנו המאירי, מסכת בבא קמא דף כט עמוד ב'

אמר המאירי המצניע את הקוץ ואת הזכוכית פרשוה בגמרא בכותל רעוע שהיה לו להעלות על לב

שתפול ויזיקו הקוצים חייב האם היה בכותל בריא ונפלה על ידי סבה פטור ואם סתרה חייב וכן אם

הצניעה בכותל חברו אם ברעוע חייב ואם בריא פטור ואם נמלך בעל הכותל וסתרה בריא פטור

המצניע וחייב בעל הכותל ומ"מ בכותל רעוע חייב בעל הקוץ אחר שתחלתו בפשיעה:

Additional Sources

השלמותיו של אלבק על משנתיו